

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Ανάμνηση Θαύματος Υπεραγίας Θεοτόκου

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/770/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 15/8/2010 3:30:00 πμ

Δημιουργία εγγράφου: 21/11/2024 15:49:14

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 15 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 15/8/2010 3:30:00 πμ

Βιογραφία

Υπέρμαχος συ σων πολιτών ωράθης,
Θραύουσα εχθρούς Αγαρηνούς αθέους.

Πρόκειται για συντριβή των Σαρακηνών, με θαυματουργικό τρόπο από την Υπεραγία Θεοτόκο, στα χρόνια που βασιλιάς της Κωνσταντινούπολης ήταν ο Λέων ο Ίσαυρος (716 μ.Χ.).

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης γράφει για το γεγονός:

Εις την αρχήν της βασιλείας Λέοντος του Ισαύρου του και Κόνωνος ονομαζομένου, ήτοι εν έτει ψις' [716], ανέβη διά θαλάσσης πλήθος Σαρακηνών με καΐκια χίλια εννακόσια, θέλοντες να πολεμήσουν την μεγίστην και θεοφύλακτον Κωνσταντινούπολιν. Ούτοι λοιπόν προφθάσαντες την βασιλείαν των Περσών, η οποία εις χρόνων πολλών διάστημα επολέμησε την βασιλείαν των Ρωμαίων, επήγαν έπειτα εις την Αίγυπτον και Λιβύαν. Και γελάσαντες με υποσχέσεις ψευδείς τους εκεί ευρισκομένους Χριστιανούς, ότι εάν υποταχθούν εις αυτούς, δεν θέλουν τους βιάσουν να παραβούν την Ορθόδοξον πίστιν, δεν εφύλαξαν οι άθεοι τας υποσχέσεις των. Όθεν πολλούς Χριστιανούς τιμωρήσαντες διά να αρνηθούν τον Χριστόν, εποίησαν αυτούς Μάρτυρας, επειδή και εκείνοι δεν ηθέλησαν να πατήσουν τον τίμιον Σταυρόν του Χριστού. Αφ' ου λοιπόν οι ανωτέρω Σαρακηνοί εκούρσευσαν διάφορα έθνη, Ινδούς, και Χαμπέσους, και τα έθνη των Μώρων, και Λίβυας και Ισπανούς, επήγαν και εις την Κωνσταντινούπολιν, θέλοντες να κυριεύσουν αυτήν. Ο δε ρηθείς βασιλεύς Λέων εβουλήθη να δώση εις αυτούς χαράτζι, αλλ' οι Σαρακηνοί δεν έστεργον έως τούτου, αλλά ήθελαν να βάλουν και φύλακας από λόγου των, διά να φυλάττουν την Κωνσταντινούπολιν. Όθεν επειδή οι πολίται ήλθον εις απορίαν, και δεν ήξευρον τι να κάμουν, διά τούτο κατέφυγον εις την Θεοτόκον, την έφορον και προστάτιδα της Κωνσταντινουπόλεως, παρακαλούντες αυτήν να βοηθήση και να διασώση την εδικήν της πόλιν, οπού εκινδύνευε. Και λοιπόν εισακούει τούτων η Θεοτόκος, και παιδεύει τους αθέους, καθώς αυτοίς έπρεπεν.

Εις καιρόν γαρ οπού οι Σαρακηνοί έτρεχον έξω από το τείχος της Πόλεως, ένας από αυτούς με βλάσφημα λόγια ωνόμαζε την Πόλιν Κωνσταντίαν, και την μεγάλην Εκκλησίαν της Αγίας Σοφίας, ουχί Αγίαν Σοφίαν, αλλά μόνον Σοφίαν ωνόμαζε με ψιλόν όνομα εις καταφρόνησιν. Όθεν εύρεν αυτόν η παρά της Θεοτόκου εκδίκησις. Πεσών γαρ εκείνος από το άλογόν του, δικαίως ο άδικος εκρημνίσθη και απέρριψε την μιανάν του ψυχήν. Αλλά και ο κήρυξ αυτών, αναβαίνωντας επάνω εις ένα ξύλον υψηλόν, διά να κηρύξη την μισαράν και ακάθαρτον αυτών προσευχήν, και αυτός κάτω πίπτωντας, ευθύς διεσκορπίσθη εις κομμάτια και εξέψυξεν. Έπειτα επολέμησαν οι Σαρακηνοί και με τους Βουλγάρους, και εθανατώθησαν παρά των Βουλγάρων είκοσι χιλιάδες Σαρακηνοί. Τα δε καΐκια αυτών διασκορπίσασα η Θεοτόκος, άλλα εις άλλα μέρη, παρέδωκεν αυτά εις τέλειον αφανισμόν. Επειδή γαρ η μεγάλη σιδηρά αλυσίδα της Πόλεως, εξαπλώθη εις το πέραμα του Γαλατά, διά τούτο εμποδίσθησαν από αυτήν οι Σαρακηνοί, και δεν εδυνήθησαν να διαπεράσουν κάτω, αλλά εις το στενόν το λεγόμενον Στένη, εκεί εσυντρίφθησαν από την φουρτούναν. Τα δε μεγαλύτερα καΐκια αυτών, τα έκαυσαν οι Ρωμαίοι. Όθεν επειδή επέρασε καιρός πολύς και έφαγαν οι Σαρακηνοί όσας τροφάς είχαν, διά τούτο έπεσαν εις τόσην μεγάλην πείναν, ώστε οπού έτρωγαν και σάρκας ανθρωπίνας, και ποντικών, και ερπετά ακάθαρτα, και ζώα ψοφισμένα. Έστερον δε, υπό της ανάγκης βιαζόμενοι, έφαγον και την ανθρωπίνην κόπρον, ανακατόνοντες αυτήν με ολιγώτατον άλευρον. Διά τούτο και πολλοί από τους πρώτους και μεγιστάνας των Σαρακηνών, επρόστρεξαν εις την Πόλιν, και υπετάχθησαν εις τους Ρωμαίους.

Μετά ταύτα εσηκώθησαν οι Σαρακηνοί από το τείχος της Πόλεως, το οποίον είναι κατά την ξηράν, και ήλθον εις τόπον καλούμενον Συκαίς, ήτοι εις τον Γαλατάν, και εκεί ευρόντες ένα άνθρωπον Ρωμαίον, κατηγορημένον εις διάφορα εγκλήματα, ο οποίος επρόστρεξεν εις αυτούς, τούτον εκήρυξαν βασιλέα Ρωμαίων. Είτα έδωκαν εις αυτόν δορυφόρους και σωματοφύλακας, και ποιήσαντες συμφωνίας με αυτόν, επεριτριγύριζον το τείχος της Πόλεως, ευφημούντες τον νεοχειροτόνητον βασιλέα και εγκωμιάζοντες, και με αυτό τρόπον τινα την πίστιν των Χριστιανών καταισχύνοντες. Αλλ' όμως εις μάτην έγινε το τοιούτον αυτών επιχείρημα. Ο δε πρώτος των Σαρακηνών, Σουλειϊμάν ονομαζόμενος, εζήτησε να έμβη μέσα εις την Πόλιν διά να θεωρήση τον τόπον, και έλαβε την άδειαν. Όθεν ήλθε καβαλάρης έως τον Βόσπορον, και όλοι μεν οι άλλοι, εμβήκαν αβλαβώς μέσα εις την Πόλιν, αυτός δε μόνος ο Σουλειϊμάν, δεν εδύνετο να έμβη, επειδή και το άλογόν του έτρεχεν όρθιον, και εσήκωσε τα ποδάριά του υψηλά. Όθεν δεν εδύνετο να έμβη από την πόρταν. Ο δε Σουλειϊμάν θαυμάζωντας, διατί δεν εδύνετο να έμβη, εσήκωσε τους οφθαλμούς του, και βλέπει επάνω εις την πόρταν της Πόλεως ιστορισμένην διά ψηφίδος, την Δέσποιναν ημών Θεοτόκον καθημένην επί θρόνου, και βαστάζουσας εις τας αγκάλας της τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. Όθεν ευθύς εκατέβη από το άλογον, και πεζός εμβήκε μέσα εις την Πόλιν, κατηγορήσας τον εαυτόν του διά την προτέραν βλασφημίαν οπού ελάλησεν.

Με τοιούτον λοιπόν τρόπον εγύρισαν οι Σαρακηνοί άπρακτοι, πολεμηθέντες από τον Θεόν, και από την Θεοτόκον, και αφανισθέντες με πείναν και θανατικόν. Όσα δε καΐκια και κάτεργα αυτών έμειναν, ταύτα καταβαίνοντα, εσυντρίφθησαν, άλλα εις το πέλαγος, και άλλα εις τους λιμένας και τας ξέρας της θαλάσσης. Το δε μεγαλώτατον θαύμα εστάθη τούτο, ότι εις το Αιγαίον πέλαγος έπεσε πλήθος χαλάζης, ομού με φωτίαν, η δε φωτία βυθιζομένη εις την θάλασσαν, ανέβραζεν αυτήν, καθώς και το πυρωμένον σίδηρον αναβράζει, όταν βαλθή μέσα εις το νερόν. Όθεν επειδή η πίσσα των καΐκίων ανάλυσε, διά τούτο ομού με τους ανθρώπους εβυθίζοντο τα καΐκια. Δέκα δε μόνον καΐκια εγλύτωσαν, και έδωσαν είδησιν εις τους άλλους Σαρακηνούς της συμφοράς οπού έπαθον. Επήγαν λοιπόν οι Σαρακηνοί εναντίον της Κωνσταντινουπόλεως κατά την δεκάτην πέμπτην του Αυγούστου, και αφ' ου επέρασεν ένας χρόνος, εγύρισαν πάλιν οπίσω με πολλήν εντροπήν, κατά την δεκάτην πέμπτην του άλλου Αυγούστου. Όθεν καιρός αρμόδιος είναι να ειπή τινας εδώ μεγαλοφώνως το ρητόν του Δαβίδ· «Τίς Θεός μέγας, ως ο Θεός ημών; Συ εί ο Θεός, ο ποιών θαυμάσια μόνος». Ο οποίος εχάρισες λύτρωσιν εις τον λαόν σου και εις την Πόλιν σου, διά της αχράντου σου Μητρός.

Παραπομπές

---

1. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)
2. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)